

Tuženik: Europska središnja banka (ESB)

Tužbeni zahtjev

- poništenje odluke Europske središnje banke ESB/SSM/2018-EE-1 WHD-2017-0012 od 26. ožujka 2018. o povlačenju odobrenja za pružanje bankovnih usluga Versobanku AS;
- nalaganje tuženiku da snosi troškove.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelji ističu jedanaest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na tome da ESB nije nadležan donositi odluku u pogledu likvidacije Versobanka AS.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na tome da ESB nije sam ispitao temeljna pitanja koja se odnose na sprečavanje pranja novca (AML) i borbu protiv financiranja terorizma (CFT).
3. Treći tužbeni razlog temelji se na tome da ESB nije istražio, te pažljivo i nepristrano ocijenio sve okolnosti slučaja, posebice one koji se odnose na AML/CFT rizike i praćenje usklađenosti s propisima.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na tome da je ESB nezakonito isključio druge opcije, posebice prodaju Versobanka ili davanje mogućnosti Versobanku da odabere da se sam likvidira.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na tome da je ESB povrijedio načelo jednakog postupanja.
6. Šesti tužbeni razlog temelji se na tome da je ESB povrijedio načelo proporcionalnosti.
7. Sedmi tužbeni razlog temelji se na tome da je ESB povrijedio načelo zaštite legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti.
8. Osmi tužbeni razlog temelji se na tome da je ESB počinio *détournement de pouvoir* (zlouporaba ovlasti).
9. Deveti tužbeni razlog temelji se na tome da je ESB povrijedio pravo na saslušanje.
10. Deseti tužbeni razlog temelji se na tome da je ESB povrijedio pravo na obranu.
11. Jedanaesti tužbeni razlog temelji se na tome da ESB nije donio odgovarajuće obrazloženu odluku.

Tužba podnesena 5. lipnja 2018. – Nippon Chemi-Con Corporation protiv Komisije

(Predmet T-363/18)

(2018/C 294/67)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Nippon Chemi-Con Corporation (Tokio, Japan) (zastupnici: H. Niemeyer, M. Röhrig, D. Schlichting i I. Stoicescu, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- u cijelosti ili djelomično poništi Komisijinu odluku od 21. ožujka 2018. o postupku na temelju članka 101. UFEU-a i članka 53. Ugovora o EGP-u (AT.40136 – Kondenzatori);
- podredno, poništi članak 2. točku (g) Komisijine odluke od 21. ožujka 2018.;
- podredno, smanji novčanu kaznu koja je tužitelju izrečena na temelju članka 2. točke (g) odluke Europske komisije od 21. ožujka 2018. koristeći se svojom neograničenom nadležnošću u skladu s člankom 261. UFEU-a i člankom 31. Uredbe 1/2003;
- Komisiji naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi prava na saslušanje i članka 41. Povelje o temeljnim pravima

Tužitelj tvrdi da je Komisija povrijedila njegovo pravo na saslušanje time što mu nije odobrila pristup svim dokumentima koji se nalaze u spisu predmeta na koje se pozvala u pobijanoj odluci, što nije podnijela sve potencijalno oslobađajuće dokaze, što, umjesto dopisa o činjeničnom stanju, nije izdala dodatnu obavijest o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku kako bi ispravila propuste prvotne obavijesti o preliminarno utvrđenim činjenicama u postupku i što nije omogućila odgovarajući pristup zapisnicima sa sastanaka s drugim strankama.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tome da Komisija nije podnijela precizne i dosljedne dokaze da je počinjena povreda koja ima učinak na EGP za čitavo vrijeme trajanja navodne povrede

Navodi da je Komisija nadalje propustila podnijeti precizne i dosljedne dokaze da je počinjena povreda koja ima učinak na EGP za čitavo vrijeme trajanja navodne povrede, posebice dokaze o EZZ sastancima (1998.-2003.) i o trostranim i višestranim sastancima i njihovim učincima na EGP između 2009. i 2012.

3. Treći tužbeni razlog, koji se temelji na tome da jedinstvena i trajna povreda nije dovoljno dokazana

Tužitelj smatra da je Komisija propustila dokazati postojanje jedinstvene trajne povrede koja obuhvaća sve vrste navodnih sastanaka u vezi sa svim aluminijskim elektrolitskim kondenzatorima i svim tantalnim elektrolitskim kondenzatorima za razdoblje od četrnaest godina i s učinkom na EGP te da nije u dovoljnoj mjeri odredila sveobuhvatan plan koji teži jedinstvenom protutržišnom ekonomskom cilju, kao ni dokazala da je postojala komplementarna veza među različitim sastancima.

4. Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na tome da nije postojala povreda s obzirom na cilj

Komisija navodno također nije dokazala da je protutržišno postupanje činilo povredu s obzirom na cilj jer je navodna korespondencija o budućim cijenama i informacijama o isporuci tijekom sastanaka i kontakata koji su relevantni za prodaju u EGP-u bila sporadična i vrlo ograničenog opsega.

5. Peti tužbeni razlog, koji se temelji na nenadležnosti Komisije

Komisija je nadalje pogrešno tvrdila da je nadležna za navodnu povredu jer nije dostavila dovoljno dokaza koji navodnu povredu povezuju s EGP-om. Komisija je zanemarila dokaz da u biti ni jedan od dvostranih i trosatnih ugovora nije imao nikakav učinak na prodaju EGP-u s obzirom na to da su ugovori bili usredotočeni na klijente izvan Europske unije. Komisija nije dokazala svoje navode da su japanski proizvođači kondenzatora sudjelovali na sastancima s ciljem smanjenja tržišnog natjecanja u EGP-u.

6. Šesti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 23. stavaka 2. i 3. Uredbe br. 1/2003⁽¹⁾, Komisijinih Smjernica o metodi za utvrđivanje kazni⁽²⁾ i temeljnih načela utvrđivanja novčanih kazni, posebice načela jednakog postupanja i proporcionalnosti

Naposljetku, tužitelj tvrdi da je Komisija time što je u obzir uzela neproporcionalnu vrijednost prodaje i time što je zanemarila navodno ograničene veze između povrede i EGP-a, povrijedila članak 23. stavke 2. i 3. Uredbe br. 1/2003, Komisijine Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni i temeljna načela utvrđivanja novčanih kazni, posebice načela jednakog postupanja i proporcionalnosti.

- (¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora (SL 2003., L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165. i ispravak u SL-u 2016., L 173, str. 108.)
- (²) Smjernice o metodi za utvrđivanje kazni koje se propisuju u skladu s člankom 23. stavkom 2. točkom (a) Uredbe br. 1/2003 (SL 2006., C 210, str. 2.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 58.)

Tužba podnesena 25. lipnja 2018. – Intas Pharmaceuticals protiv EUIPO-a – Laboratorios Indas (INTAS)

(Predmet T-380/18)

(2018/C 294/68)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Intas Pharmaceuticals Ltd (Ahmedabad, India) (zastupnik: M. Edenborough, QC)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcón, Španjolska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Podnositelj prijave spornog žiga: tužitelj pred Općim sudom

Predmetni sporni žig: prijava verbalnog žiga Europske unije INTAS – prijava za registraciju br. 14 153 811

Postupak pred EUIPO-om: postupak povodom prigovora

Pobijana odluka: odluka četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. travnja 2018. u predmetu R 815/2017-4

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- podredno, izmijeni spornu odluku tako da prigovor vrati Odjelu za prigovore kako bi on ponovno razmotrio prigovor;
- EUIPO-u naloži snošenje tužiteljevih troškova nastalih povodom ove tužbe i troškova koji su nastali pred vijećem;
- podredno, ako druga stranka pred vijećem intervenira u postupak, EUIPO-u i intervenijentu naloži da zajednički i solidarno snose tužiteljeve troškove nastale povodom ove tužbe i troškove koji su nastali pred vijećem.